

Književnost

Novy Lili: Temna vrata. Bibliofilska izdaja v 300 numeriranih in 50 neprodajnih recenzijskih izvodih. Pet izvornih lesorezov Božidara Jakca. Pri Akademski založbi, Ljubljana 1941. 4°.

Če listamo v letnikih revije »Sodobnost«, bomo našli več pesmi Lili Novyjeve, ene izmed najboljših slovenskih pesnic. Toda Novyjevo poznamo bolj kot prevajateljico slovenske lirike v nemščino. Spretno in močno je prepesnila Prešernove pesmi s sonetnim vencem in izdala autologijo »Südslawische Frauenlyrik«. S svojimi prevodi in slovensko liriko se je uvrstila med tiste dvojezične literate, ki začenjajo s Prešernom in segajo preko Funtka prav v moderno dobo.

Pri zbirki, izdani od pesnice, bi vsak pričakoval v prvi vrsti nežne izlive ženskega srca ali zasanjane razpoloženske pesmi, prehajajoče v lahek spleen, kot smo jih vajeni pri Vidi Tauferjevi ali pri nekaterih pesnikih, ki se jim je posrečilo vtíhotapiti se v žensko dušo in iz njenega razpoloženja ustvariti pesem (Sardenko: Dekliške pesmi). Toda pri Novyjevi vidimo najbolj, kako včasih šepa epiteton »nežni spol«. Pesmi Novyjeve so namreč tako malo ženske, da pri čitanju nimamo občutka, kot bi jih pisale »nežne roke«. Ne moremo se znebiti vtisa, da smo že mnogo sličnega čitali drugod; kajti v njenih pesmih najdemo cvetober sličnih metafor, ki jih je rabil že Prešeren, pa do najbolj zapletenih in izbrušenih, kot jih poznamo pri Župančiču. To razumemo tembolj, ker mora prevajateljsko delo samo na sebi prinesiti v poezijo drobne reminiscence; takih se ne more otresti niti najmočnejši ustvarjalec. Tudi ji njena dvojezičnost narekuje včasih stavek, ki je precej tuj duhu našega jezika. Tako bomo našli